Any XVIII. Vendrell, 4 d'Agost de 1923. Núm. 907.

El Baix Penadés

SETMANARI NACIONALISTA

Preus de sotscripció
Vendrell, trimestre. . . . . 1'25 pessetes.
Fora, » . . . . . 1'50 »
Estranger » . . . . . 2'25 »
Número corrent, 10 céntims : Atrasat, 20 céntims

Direcció i propietat:
IMPREMTA RAMON
TELÉFON 770

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
REMITITS: 15 CÉNTIMS LÍNIA
No s'admeten escrits sense firma
NO 'S TORNEN ELS ORIGINALS

Esplais d'un isolat

Sis anys s'han complert aquests dies de la mort d'En Prat de la Riba, a qui tan justament es qualificà de seny ordenador de la causa nacional de Catalunya.

Els qui ingenuament o amb tota la mala fé i pitjor voluntat s'han dedicat a propagar l'artificiositat del magne moviment alliberador de la nostra Patria presentant el Nacionalisme com si fós un negoci explotat per uns quants fabricants i plutócrates de la Lliga Regionalista, els semblá, tan sols per un moment, que amb la seva mort se n'havia d'anar a n'orris tota la vasta obra de reconstrucció a que durant tants anys dedicà llur talent i llurs activitats el primer President de la Mancomunitat de Catalunya.

Com era d'esperar, peró, prompte es váren esvair ses malévoles ilusions sortint de l'equivoc on el prejudici els havía situat, per que l'obra d'En Prat no solament ha restat en peu, sinó que solidificada amb una superior cultura per éll establerta, agermanada a les ànsies del póble, s'ha enfortit d'una tal faisó que avui no hi ha cap força humana capaç de dèstruir-la ni tan sols esmocellar-la.

I es per que En Prat no fóu el creador del nostre sentiment patriótic. A la seva actuació, als seus escrits i a les seves propagandes es deu l'encausament de aquesta sentimentalitat patriótica, peró el sentiment en sí, l'hem heredat els catalans dels nostres avants passats que l'han servat en la llur ánima inspirats en l'ódi racial que sent tot poble contra l'invasor i detentador de les seves llibertats.

Bona prova n'es que el nacionalisme català d'avui davant de l'innegable i confessat fracàs de l'intervenció, seguint l'ortodoxia del «Per Catalunya i l'Espanya gran» que regulà l'actuació d'En Prat de la Riba en els darrers temps de la seva existència, prescindeix de tot çó que no porta la nostra fisomia i redueix el rádi de la seva actuació a l'obra de recatalanització dels catalans, com a mitjà mes directa i segur per arribar a la feliç i mes inmediata terminació del gran edifici de la nostra llibertat nacional, quina pedra angular va posar en bona hora aquell home admirable, quina memória restarà perdurable en el cor dels catalans.

INDIBIL

El plét de Marróc

Si pogués fer ús de les gracies d' un omnipotent, faria invisible el poble, a quella part devota que tot ho creu, i el portaria a un palau d'algún polític que per l'honor nacional creu digne l'escorxador de Marróc. Lladregots impulsats per la meva força imaginaria, faria que's trovesin amb en els propietaris. Aquí escric l'interrogant. Que farieu? Vosaltres amics, amics llegidors, ségurameut haureu compaginat la resposta mes natural. El propietari d'aquell palau, apelará tota mena de defensa violenta, cert? Gesta comprensible entre nosaltres que no volem lo dels altres pero aquestes senyors polítics, descaradament perdiquen lo que no creuen. Ells volen lo dels altres i lo d'ells. Problema magnificament resolt.

Els rifenys estan a casa seva i defensen son patrimoni pam a pam com fan totes les nacions del mon. Més, aqusta defensa comprensible, nostres polítics equivocats la titllen d'errada. Oblidém que nossaltres endressém homenatges a Doaiz i Velarde, Agustina d'Aragó, Rafel de Casanova etcétera, precisament per que en aquell temps d'invasió, els nomenats es distingiren de braus defensors.

Peró amb el gastat argument de civilització nostres politics seguelxen el camí de destrucció. I pregunto jo, De que'ls havém de civilitzar a aquella gent? Ells son deu nosaltres cent i ens guanyen. Bella mostra de patriotisme tan allunyada de nosaltres! I no una vegada s'ha demostrat. Dirigím el pensament al pietós record de Juliol i al de no fa gaires dies. Cada vegada havém d'apretar a correr si volém salvar l'existència desamada. I no tenen generals, no tenen armament ni preparació de defensa. Peró no hi podém. La llissó de nacionalisme que'ns donen aquella gent no la volém aprofitar. Som massa savis. I arribará dia que'ls rifenys, als que nosaltres tenim pretencions de civilitzar, per contes de tirar-nos bales ens tirarán llibres!

J. BUSQUETS TENAS.

Fulls del meu diari

La Festa Major

Dia 25

Després d'esmorsar i llegit el diari, hom dona un vol pels carrers de la vila. Res de nou hi nota a no ésser un major moviment de les mestresses i ministriles que passen amb els cistells mes curulls de viandes que de costum. Les sastreries i vetlladors de les modistes trevallen febrosament. En ésser als voltants de la Plaça Vella hom nota la coincidència en dirigir-se a Ca-la-Vila alguns dependents de fleques portant al coll panerades de pà; son destinades a la caritat que fa la vila als seus pobres ¡Que no s'esborri tan bona costum!

A mig-dia les campanes de la església parroquial amb la seva sonoritat *madura*, a intèrvals esgarriada per la veu *verda* de la dita del Sometent—que no voldriem sentir barrejada amb les altres campanes per lo molt que amb elles desentona—i amb algun que altre espetec de *trons*, anuncien al veïnat al començament de la festa.

A les dues de la tarda un «bis» de les campanes, pero sense tronada, desperta la migdiada de molts veïns que confiadament avançan son, obligant-los a vestir-se i anar al café per aburrir-se tot i esperant les cinc de la tarda a quina hora al camp d'esports s'hi admiraran les travessures d'un parell de jugadors de fútbol de primera categoria quasi ja empadronats a vila, els qui reforçaran el tim local que se les havia amb un «onse» tan temible com l' «Avenç» de Barcelona. El partit fou bonic de debó, quedant empatats els dos equips a tres gols, mentres la pols emblanquinava als concorrents del camp, amb tot i les precaucions preses pels del nostre Club i ben pagades a taquilla.

Sortim del camp, ens espolsem, rentem i respatllem i cap a la Rambla a contemplar les cares boniques de les nostres nenes i el seu port ciutadà; saludem a algun que altre compatrici arribat; entre vol i vol de Rambla veiem com son portades a la Plaça Nova les pesses del castell de focs; per apagar la set ens assentem al Café del Comerç on el piano elèctric ens engega, com si fos cosa alusiva, cada dos per tres l'*hay que ver*. Arriba el tren amb uns pocs forasters mes, dos vols de Rambla, i a sopar.

Son dos quarts de deu de la nit quan una forta denotació repercutida d'altra dalt l'espai ens anuncia que a la Plaça s'hi va a engegar el consuetudinari castell de fòcs. A la taula del café, també com de consuetud, es parla de fócs i dels del vell Matines, tot alabant-los i conveint en que no han sigut pas aventatjats fins ara aquí per cap pirotécnic. La plaça s'omplena de gent i entre l'esporuguiment dels petits i l'embaucament dels grans, van cremant pesses, coets i morterades, el conjunt no passa de regular i sols veiem de novetat algun fòc aeri ben notable.

A la darrera espetegada de morter hi trobarem a faltar l'espinguet de la gralla fentnos recordar els Xiquets—enguany no vinguts per un estira i arronsa que encara no hem entés—i és cosa d'admirar el dalít amb que la gent omplena les taules que'l Pepet del Centro ha estés per tota la plaçeta del Teatre, on el Quintet Gomis hi dona un escollit concert que'l púplic aplaudeix de valent entre cullerada de mantegat i xarrupet de granitzat.

I, a dormir que demá hi haurá «matinades».

Dia 26

De bon matí... trobem al fontaner municipal regant els passetjos; molt bé, mereix una consignació tan celós procedir.

A un quart de vuit, i amb el tren, arriben al Vendrell els diables de l'Arbós i marxen a Tarragona els de la vila; també arriban els del ball de bastons i els de la banda de la Bonanova i uns, darrera altres, a les vuit fan matinades que acaban quan les campanes cridan als feligresos a missa major. Mentres aquesta es diu, i en ella mossen Román hi canta amb poética parla les excelsituts de la nostra Patrona capella hi executa una gran missa i la banda toca magestuosament la «marxa real» al alsar Deu, les dances populars arbossenques llueixen pels carrers i places ses habilitats. Els diables del Arbós se saben molt rebé llurs papers, son jaios quasi be tots, lo que fa pensar si per entrar al «cos» ha d'esperar-se plaça; no aixís els «bastons» que ens semblen joves, també saben el seu comés i ho fan molt rebé.

Surten d'ofici i el Passeig del 4 de Març s'omplena de concorrència, uns i son per sentir la banda Bonanova que hi dona un concert, altres per a lluir les noves vestimentes i els més per esperar l'hora de sentar-se a taula per saborejar la escudella grassa de festa major, amb pastes groixudes i el corresponent pollastret rostit al darrera, remullat tot amb bon vi de casa posat en fresc a la galleda amb un terroç de gel, un meló i uns quants prèssecs.

Una llarga mitg-diada per recuperar son i evitar la nyonya de la calor de festa major, (que sempre és més forta que les altres); després, una bona rentada per aixiribir-se i a estranar les sabates i el vestit nou que avui no hi ha futbol per empolsar-se i si processó solemne.

Oh! i tan solemne com fou enguany la processò: obrien marxa els balls populars, seguía la creu parroquial i la bandera de

la confraría de Santa Anna—que'n fela d' anys queno la haviem vista; ella ens recordá les de les altres confraries que donaven a les processons aquell aire tan típic perque eran verament monumentals de tán grosses, ¿on sou banderes?—darrera seu hi anaven els «lluisos» i seguidament un bastant lluit acompanyament entre'l que s'hi veien algunes cares forasteres; el penó principal es portat per l'Excelentíssim Sr. En Alsem Guasch, president de la Diputació Provincial, en representació del nostre diputat a Corts En Lluís Plaudiura, pendonista en propietat, que no devía poguer venir quan no ha comparegut, essent cordonistes els diputats per aquest districte a la Mancomunitat senyors Prat i Prats i Palán Rabassó; la banda la Bonanova, que majestuosament brandava i tocava; el tavernacle amb la imatge de la Patrona Santa Anna; numerós clero comarcal presidit pel parroquial; la presidència d'autoritats, per cert ben numerosa (hi contarem fins a set vares de mando) presidida per l'Ilustre senyor Governador Civil de la «provincia» i un piquet de la guardia civil comandat pel comandant d' aquest «puesto».

Dugues notes hi trobem faltar: la una el que les gralles no toquessin el típic i solemne «toc de processó» i el que'l veïnat no retés homenatge a la Santa Patrona endomassant els balcons. ¿Es que venia de nou, després de tants anys de no fer-ne, la celebració d'un acte tan clavat dintre del programa?

La entrada de la processó a l'esglsáia resulta enguany bastant semblànt a antany, sols hi faltaven els xiquets per a que fos el quadre complert: els bastons han dançat, els diables han engegat carretilles fent rotllana grossa al seu entorn, la banda tocava i ha sigut cremat un vistós ramelliet de fócs d'artifici. Francament, nosaltres, que som admiradors de tot lo popular, hi hem disfrutat de debó.

Després de la processó i a la mateixa plaça, entrades les autoritats a Ca-la-vila, els diables lluiren la seva habilitat cremant una estruendosa carretillada, especialitat que tan de nom els hi ha volgut. Hi tenen força pràctica aquells jaios en cremar carretilles.

Una riuada de gent omplena la Rambla, tot-hom va endumenjat, no sabem pas d'on han sortit tantes cares forasteres; el nostre principal passeig dona bó de contemplar amb la festa al seu plé, amenitzada amb musicades. La animació va en augment fins a les vuit tocades, engroixida pels qui eren al ball i al cine. Després, poc a poc va buidant-se fins a restar quasi solitari el lloc. Es l'hora quieta del sopar. I les lluminaries ¿on son? Tant se val, no precisen pás.

Qué tal! Com prova! Que't sembla! veus aquí les preguntes a les taules cafeteres. Comença a veures quiscuna familia «matinera» que s'avença per tindrer bon lloc als espetacles.

La funció del Casino: regular la companyia, l'obra dolenta, la concorrència numerosa al públic, els palcos brillantissims, en un d'ells s'hi veuen als prohoms de la «provincia» i de les dretes del districte vinguts a vila per assistir a la processó, a la *plateа* poc mes de *mitja* entrada. Es veu que la classe *mitja* no *plateja*.

El sarau del Centre Industrial plé de gom a gom. Al Cine Tívoli igualment. ¿Es la economia de l'espectacle? Potser si, potser no, qué se jo.

Dia 27

Les matinades les hem sentit bastant aixecat el dia i solament les han fet les gralles que de tan en tan es paraven i tocaven els castells, com per fernos dentetes.

El toc trist de les campanes anuncia que l'Església te una pietosa recordança pels nostres conveïns que foren; però poc cas en fa la gent d'aquestes coses i fuig sempre de les recordances que no son agradoses.

En canví, la sonoritat plèna d'una tenora atrau vers la Rambla una multitut que encara es refrega els ulls i que camina mandrosa. Es la cobla «La Principal del Camp» que ve a alegrar el dia amb ses tocades, i desgrana una darrera l'altre, un enfilall de sardanes a quina mes hermosa, que son mes escoltades que ballades. ¡Al Vendrell son avui tan pocs els que saben ballar una sardana!

La vila, a la tarda, presenta un aspecte bastant desanimat. Hom al sortir a estirar les cames i passar, prop les quatre, pel davant la Biblioteca veu la porta oberta, al anar-hi a entrar en sortia un amic que mostrant-nos una papereta, en la que en un recuadre es recomana la puntualitat, ens pregunta si aquella estaria equivocada al convidar-lo a assistir a la conferència que hi tenía anunciada Mossen Rovira sobre un tema social agrari; consultem el programa oficial i efectivament l'acte havia d'haver sigut començat feia ja mes d'un quart d' hora i encara no es veia a ningú més. Deixem al amic que esperi; després, al tornar, ens enterarem que la conferència s'estava realitzant pero amb escassa concorrència.

Al camp «Estadi Vendrellenc»—¡que pressumpiuós ens resulta aquest nom!—hi ha un partit de futbol entre els tims infantils «Juventus» d'aquesta vila i Alumnes Obrers de Vilanova. Amb tot i que arbitra el gran Samitier, com que no anem amb guarda-pols ni polaines i portem el vestit nou, no ens atrevim a assistir-hi. Després s'ens digué que'l resultat havia sigut de 4 gols a 1 a favor dels vilanovins.

I altra volta el ritme de la sardana para el passejar de la gent a la Rambla que queda embussada amb les anelles que formen els balladors. ¡Qué hermoses son aquestes tocades! ¡Qué seriosa es la nostra dança! Llástima que a vila no es fundi un Foment de la Sardana que'ns permetés fruir amb mes frequència l'espectacle. La cobla vallenca cada dia en sab mes i mereix mes aplaudiments que'ls pocs que aquí li tributem. La animació és gran i dura fins a quarts de nou, en que una má encen la metxa d'una traca que quasi volta tot el passeig; entre tró i tró va combinada amb focs de bengala que li donen gran vistositat i acaba amb un regnitzell de petarts i un espetec més que fomidable. Es molt aplaudida.

A la nit la cobla toca a la Plaça Nova, mes la gent aquest día ha omplenat a vessar el Teatre del Casino Circo on *hay que ver* com se canta *La Montería* chorejada per tot el públic, desde l'home respectable fins al jovincel que tot just li donen la clau. Es clar, amb un plè aixís els altres espectacles flaquejaren.

I ben entrada la matinada, quan l'alba començava a apuntar, la majoria de vendrellencs ens en anavem a dormir.

Dia 28

¿Qui es capaç aquest dia de llevar-se dematí? A mès, si es festa i no hi ha cap espectacle, ¿per que aixecar-s'hi? El dia del «goç» com es nomenat, comença sempre després de dinar i es quasi obligatori anar amb el tren de les tres de la tarda a la platja de Comarruga, aixís ho feren també enguany alguns centenars de vendrellencs i vendrellenques que deixaren entre l'aigua salada de la mar tota la son i galvana que aquests dies s'els havia apoderat de llurs persones, i *restaurats* els estómacs als *restaurants*, emprengueren el retorn a la vila, on, després de sopar s'empolainaren les dames i damiseles per concorrer als balls que es donaven al Casino Circo i al Centre Industrial, quines orquestres avans de començar tocaren la consabuda serenata i el caragolat vals de reglament.

I els symys, fox-trots, onesteps, tangos i demés balls exótics que figuraven als programes, anaren fent les delicies de la gent jove, corrent, aparellades, la suor i la alegria. I vingué la mitja part amb el corresponent consum de mantegats, gaseoses i orxates; i seguidament es tornà a empendrer el ball, i quan ja molts eren a dormir un incident gens agradós promogut al Casino Circo per uns joves forasters, qui eren tan llargs de llengua com de dits, i que'ls valgué el merescut *premi*, posá en nosaltres punt final a les festes que si no han sigut extraordinaries al menys ens han deixat satisfets.

CRONIQUER

LITERARIES

De l'amor no correspost

AQUELL PETÓ...

Després de llarga absència, he tornat al meu poble on m'ha ferit la decepció. Els companys de sempre em miraven amb despreci. I, els catolics que tan renegaven de les meves idees atrevides, sonreien al meu pas. A que era degut aquell acolliment ininteligible? Aquell estat perniciós que enterbolia la meva dignitat calia sembrar-hi la perspicuitat i ivarsosament vareig anar al centre del que soc fundador per a desenrotllar-hi idees honrades i avensades, on va tancar-me el pas un antic amic.

—Deixa pas a un dels vostres!—vareig dir airat.

Va contestar-me amb un somriure desconfiat tot creuant els braços.

—Apártat et dic.

—Ja empenedit?

—Empenedit de qué?

I sens contestar-me va endinsar-se sortint poc després amb varis amics que componien el Consell Directiu. Un d'ells, amb veu aspra, diu:

—Avants d'entrar aqui, seguelx.

I tots ens dirigien per el carrer de la Font amunt, revivint cada pas la meva sorpresa. A l'arribar enfront de l'estatge «Joventut Católica», quell amic s'atança a la porta i amb els unsos de la ma dreta deixa dos cops acompassats i lenis. Tot seguit obra un infant rialler que'ns deixa pas i amb una pregunta inoible de l'amic, aquell infant ens acompanya a un recó d'un jardí on hi havia Rosalia, una forastera plena de bellesa, per lo vist presidenta d'aquella entitat catolica, junt amb altres damisel·les i caballers. Al veure novament a Rosalia, aquell ímp que tant m'atreia, va obrir la ferida jo pellada que tenia en el cor d'enamorat.

Enfront d'enemics, enemics en el pensar polític, ella, la silueta dels meus somnis, pregunta el motiu d' aquella visita i l'amic, amb aquell parlar aspra, diu:

—D'aquest estatge ha sortit la nova de que nostre fundador traeix l'ideal. Mes encar; dieu que és catolic.

—Vostres manifestacions son certes, Miquel—respongué ella.

—Peró ell, al tornar en el poble, Rosalia, ha vingut en el nostre centre i no al vostre. Allavors, en que'ns fundeu?

I, segura de la victoria, sempre somrient de satisfacció, diu la dona ideal:

—Un dia, en l'església, després d' haver deixat jo un petó en el crucifix, vostre fundador tot seguit va deixar-hi un altre.

Ivarsosament tots els meus amics es giren i em claven damunt meu una mirada esferidora. Permaneixen breus

Caixa de Crédit i Estalvis del Vendrell

Capital desemborsat: 500.000 ptes. Reserves: 125.000 ptes.

Carrer de Salmerón 13 Telefon 774

Inscrita a la Associació de Banques de Barcelona

Banca, Borsa, Valors, Cupóns

Descomptes de títols amortitzats—Sotscripcions a empréstits—Dipósits de valors—Pignoracions—Girs, cartes de crédit i ordres telegráfiques de pago.

Comptes corrents en monedes nacionals i extrangeres

Comptes corrents especials amb llibretes

abonant els interesos máxims de les Banques inscrites en la Comisaria Régia de la Banca privada fundada per l'Estat baix les seves garanties:

a 8 dies de pre-avís. . .	3 per 100 anyal
a 6 mesos plaç. . . .	4 per 100 »
a 1 any »	4 i mitj per 100 anyal

D'ençá del dia de l'imposició

moments així, palplantats com esperant una resposta i comprenent-ho, m'atanço, dibuixo un somriure en els llavis i dic:

—No es prou fundat aquest argument, Rosalia. Vos, gentil damisela, malgrat separar-nos la força de l'ideal, haveu tingut un imà invisible que m'ha atret la meva atenció de simpatia. I, aquell diumenge, vareig seguir-vos atret per vostra bellesa. Entrárem a l'església i vareig veure com besáveu el crucifix. I, l'home enamorat, no el polític, va besar també el crucifix sens cap devoció; pero si, amb l'únic intent d'arreplegar el petó esterit que allí deixáreu...

PETITS BOIS

ESPECTACLES

Senyor Pelegrí Romeu

Horta

Dilecte amic: L'altre dia vareig comunicar amb vosaltres dirigint-me, en carta, a la teva muller, creient que així seria mes afortunat en el meu prèg. Res hi ha volgut la carambola, i ens haveu fet passar solets la Festa Major. Es cla, la crisi del país, el no haver-hi cap número extraordinari en el programa, i la calor que sí que ho ha sigut extraordinaria, vos han fet quedar, cómodament i lleugerets de roba a la vostra torreta patriarcal.

Peró si la monotonía de la vida plácida ha d'ésser trencada alguna volta, ara teniau una bona ocasió; el Vendrell ha procurat aquest dies sacudir-se la nyonya que l'envolcalla, i ha fet festes. Festes que, sense revestir grandiositat, han resultat forsa.

Haurlau vist un Castell de fòc que va resultar una monada, especialment en fòcs aeris, que acreditá a la casa «caladora». Els partits de futbol donaren molt joc, peró no la victoria als colors de casa; i això segons com se mira está be; convidar-los a festa major i donar-los sebes!.. no'l sembla? I les típiques «matinades» de les gralles (típiques també), i la Banda de la Bonanova, i els Diables i els Bastons feren agradosa aquella hora, i animaren la festa tot el dia.

Potser, acompanyant la senyora, hauries anat a l'esglesia que estava com en les grans solemnitats; i hauries sentit la capella de música que l'amic Gomis posa cada dia a més altura i a mossen Eduard que'ns feu reviure, amb colors brillants, la vida de la santa Patrona de la vila.

I fins potser hauries anat a la professó que resultá molt lluida i concorreguda, fins de gent política del districte. Naturalment, eren pendonistes una pila de diputats (no hi vegerem el de Corts), i la presidien les autoritats locals i el *mismísimo* senyor Governador de la provincia... Santa Anna també hi anava dalt d'un tavernacle, que feia molt de goig. I resultá un quadro ple de vida i de color el moment d'entrá l'imatge de la santa Velleta a l'esglesia, en mig d'una gran gentada, als sons de gralles i músiques, i amb l'espetèc de les carretilles i fòcs artificials. Vaja, que vos hauria agradat.

I a les nits? Oh, a les nits al Casino Circo hi hagué dugues representacions veritablement extraordinaries. Una bona companyía d'opereta va posar el primer día *La Condesa de Montmartre*; obra reputada cóm a bona, aqui no va agradar, tal volta perque l'interpretació no passá de regular i amb certa monotomía en els jòcs de les figures. Amb tot s'hi feren aplaudir les senyores Peris i Oliver, i els senyors Ferret i Cosin, el qual domina sempre al públic amb la seva gracia.

Peró al endemá, després del *Santo de la Isidra*, en la qual en Calvo hi estigué inimitable, se doná l'estrena de èxit del any, *La Montería*. En aquesta sí que tot-hom posá el peu al rotllo: orquestra, chors, maquinista, pintors i modistes, tots contribuiren al èxit que obtingué la companyía, la qual la representá amb aquella cura que es companyona inseparable del triomf en tots els ordes. Els aplaudi-

Passa a la 4.ª plana.

Fonda del Comerç

— de —

Salvador Bundó (a) Tuis

Passeig de Castelar, 12 Telefon 764

VENDRELL

Explèndides habitacions amb quarto de bany.

GARAGE

Autos de lloguer a 1, 1'50 i 2 ptes. kilometre

OLIS — BENSINA, A 68 CENTIMS LITRE

Banca Palau

Corresponsal del Banc d'Espanya

Telégrames: PALAU - BANQUER *TELÉFON 781*

VENDRELL

Descompte de lletres i demés documents de gir - Xecs - Comptes corrents-Dipósits en efectiu - Compra-venta de valors - Segurs de canvi - Descompte de cupons - Canvi de monedes nacionals i extranjeres.

Reb diariament (6 tarda) el canvi tancament de la sessió de Borsa de Barcelona

Abona els següents interessos

Comptes corrents	a la vista	3 per	100
Llibretes d' estalvi	»	4 »	100
Dipósits en efectiu	a un any	5 »	100

SASTRERIA A LA MIDA

BASAR DE CONFECCIONS

DE

JOAN TOLDRÁ

(Successor de la Antiga Casa Cerdanyés)

Variat i extens assortit en genres de les mes altes nevetats. Completa colecció de roba feta per a homes i nens. Tot a preus limitadíssims.

PLAÇA VELLA N.º 7.-VENDRELL

Els millors

Mosaics

son els de la

Casa JULIVERT

Escales, aigüeres, piques, lavabos, watters,
Safretjos, dipósits, balustres, tuberies,
Ciments de tota mena, guix i Cals Hidraulica.

Dr. Robert, 11 ❖ VENDRELL ❖ Teléfon 811

Taller de reparació d'Automobils i Motocicletes

DE

RAMON CALMET

Especialista dedicat en l'ajustatge i afinatge de tota classe de tipus de (motors de automovils) tant europeus com americans, executant els treballs de mes precissió i complicat.

Máxim rendiment tant en cotxes com en motors d'industria

RECAMBIS "FORD" **CAMARES PIRELLI**

Carrer de Sant Sebastiá, 24.-Vendrell

Balneari Medicinal de Comarruga

PLATJA DE BELLAMAR

OBERTS TOTS ELS SERVEIS A PREUS REDUITS

BANYS CALENTS I DUTXES :-: BANYS DE MAR

COMARRUGA TERRASSE HOTEL

Café, Restaurant i Habitacions

ments se succeïen csntinuament i van bisa -se la majoría de números; la satisfacció del públic contrastava amb ço que era aplanament el día anterior. La representació de *La Montería* al Circo, revestí els caracters de solemnitat teatral. En Matias Ferret, baríton de veu agradosa i artista ben recomenable, junt amb la artistassa senyora Bugatto, sigueren els herois de la festa, dignament secundats per tots els altres, des del director al darrer chorista... Si, noi, sí; no semblava que fossim al Vendrell.

I al Tívoli també tragueren faves d' olla; *Les Gaumor*, una colla de gats dels frares (i de gates), en els que hi destaca un ballarí de primera força, resulta una bona atracció, en mig d' un eccelent programa de pel·lícoles.

I les sardanes en plè passeig, tocades per la cobla de Valls La Principal del Camp, que sempre ho fa més be, i ballades en varies rotllanes; i els saraus de les societats han omplert a curuil l'ansia de divertir-se que tot-hom sentia... i que vosaltres no haveu volgut compartir amb qui be vos desitja.

Recorts a tots.

REFRAN

INFORMATIVES

CRÓNICA VILATANA

Un temps xafogós, amb espurnes de tamborinada, ha imposat aquesta setnana el seu pesat domini, pero sense arribar a llençar sobre la terra en pols cap gotellada que vingués a revifar els esmerlits raïms que es van assecant penjats dels ceps dels nostres vinyars. Si no plou promtament, la collita enguany será ben migrada.

* * *

La sessió tinguda per l'Ajuntament el dijous de la setmana passada, amb motiu de les festes no tingué importancia, i la celebrada aquesta setmana no ens fou possible concorrer-hi, per quin motiu deixem de publicar els corresponents estractes.

***

A plena joventut, als vint anys de edat, quan era ja una realitat pels seus pares, ha mort a Barcelona el jove Jaume Vidal Vidales, fill del nostre apreciat amic en Josep Vidal Galofrè (a) Basset, persona molt coneguda a vila i al districte.

Acompanyem als atribulats pares en el dolor que experimentan per pérdua tan sensible.

***

Pilotes, bicicletes i tots els articles per esport els podeu adquirir a preus baratíssims a la CASA BADIA, carrer de Salmerón.

***

La Mancomunitat de Catalunya, preocupant-se pel progrés de totes les branques de la nostra Agricultura, en una darrera reunió del Consell Permanent, acordá establir un servei de vinificació en els Cellers Cooperatius que ho sol·licitin, encomenant aqueixa feina als seus Serveis Tècnics d'Agricultura.

La condició per a obtenir aquest servei és l'abonament d'una quota mínima de 500 pessetes, sempre que la quantitat de raïms que es vinifiquin sigui inferior a 1,000,000 Kilos; en passar d'aquesta quantitat s'abonarà 0,05 pessetes per 100 Kilos.

Les instáncies deuen anar dirigides a l'Excm. Sr. President de la Mancomunitat, acompanyades d'una pòlica de una pesseta de l'Estat, i altre del matelx valor de la Mancomunitat. El plaç de presentació finirà el 20 d'agost.

Per mes detalls poden adreçar-se al Servei de Viticultura, Urgell, 187, Barcelona.

***

Gran invent pels ciclistes, motoristes i automovilistes. Els parches KUSTINES son els mellors, puig permeten l'arreglo de les càmares sens disolució, sens bensina i sens rès més que ells. Els trobareu a la CASA BADIA, carrer de Salmerón.

***

Nostre amic en Josep Cardona, cafeter del Casino Circo, passa per la pena d'haver perdut al seu pare.

L'acompanyem en el sentiment que avui l'embarga.

***

Durant les passades festes havem tingut el gust de saludar aquí al excel·lent vendrellenc i bon amic En Josep Vidal i Milá, resident a la capital de l'illa de Mallorca.

En agraïment a la seva gestió quan La Lira visitá aquella ciutat, la vella entitat choral li oferí un vermout d'honor en el seu estatge, regnant en ell la més franca alegría i germanor.

***

En Gil Batlle, el notable violinista fill d'aquesta vila que resideix de alguns anys ensà a Zurich (Suïssa), es troba entre nosaltres per passar-hi una mesada.

Desitgem li sia venturosa sa estada a la vila nadiua.

***

Demá a les deu de la nit, el «Grop Carrilaire» de la estació de Sant Vicens de Calders, donarà un lluit ball de vetlla al Restaurant «Petit Pasqual» de la platja de Comarruga.

Per amenitzar-lo ha sigut contractat el quintet Martí-Llopart, de Vilafranca, i, segons llegim als luxosos progames-invitacions repartides, les senyoretes que hi concorrin serán obsequiades amb elegants regals.

* * *

Molta fresca i molt barato la obtindreu amb els ventiladors que ven a preus sens competència la CASA BADIA, carrer de Salmerón.

***

Aquest matí ha mort a vila l'advocat Salvador Euras Escofet.

Deu l'hagi perdonat.

***

Demá a les cinc de la tarda es reunirá en assemblea general el Sindicat Agrícol d'aquesta vila a fi de renovar el seu Consell Directíu.

S'ens prega fem evinent als socis no deixin de concorrer a la reunió.

***

Ens comunica el senyor Administrador de Correus per a que ho fem públic, que a fi de mellorar el servei ha determinat que desde el dilluns vinent els certificats es depositin en aquesta administració desde les 4 a dos quarts de 5 de la tarda, en lloc de les 6 a dos quarts de 7 que ara es feia, doncs aixís, la mentada correspondència, sortirá amb el tren de les 5 i tindrá enllaç amb l'exprés de Madrid, correu de Valencia i frontera francesa del matelx día.

SECCIÓ OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Un nen fill de Pere Sonet Ivern i de Enriqueta Bernad Puig; un nen fill de Ricard Fontanilles Colet i de Salvadora Nin Claramunt.

Defuncions: Lluís Pairot Alegret. de 58 anys; María Diaz Miró. de 4 anys; Magdalena Recasens Vendrell, de 35 anys; Ignasi Cardona Camprubí, de 64 anys.

Matrimonis: Cap.

IMPREMTA RAMON :-: TELEFONO 770

Analisis y Graduació
DE
VINS
LABORATORI ENOLÓGIC DE **Francisco Alsina**
Llicenciat en Farmacia
Doctor Robert, 28 *Vendrell*

Café pur
Café amb aroma
Café fi de paladar
Compri a la casa
COLOMBO
Carré Santa Anna, 3
VENDRELL

PIANOS
Vendes al comptat i a plaços
Lloguers amortitzables
en pianos nous i usats, lo qua permet en un nombre determinat de mesos obtindrer el piano de propietat.
Exposició permanent
Secció de manubris, canvis de música sempre moderna, sense canviar el piano.
Especialitat en afinacions
Josep Mata S. Pere 34-Cera 1 TELEFON 245
Vilafranca del Penadés

Graduació de vins
i medició de acidés volátil
es fá amb tota cura i perfecció, mitjansant l'empleo d'aparells Sallerón Dujarnin, el
JOSEP SOLÉ
Comissionista en fems d'establada i vacarissa
Taberna del Pí **VENDRELL**

CAFÉ CASINO CIRCO
Menú de gelats
Mantecado : Biscuit Reina
Granitzats de
Llimó, Taronja i Maduixa
Orxata a la Valenciana

Aprenent
s'en necessita un a la Llauneria i Lampisteria d'Estanislau Orpinell, carrer d'Angel Guimerà.

Copistería a máquina
Qui precisi d'aquest servei pot encarregar ses comandes a la Impremta Ramon, ont se'l servirá amb promptitut, atenció i economia.

Ciments de totes classes de Vallcarca
Portland artificial LANDFORT, de gran resistència
Articles de totes classes per a la construcció
Articles sanitaris i de granet *Artificial i ciment armat*
Accesoris per a tota classe de sanitari
LLORENS BOVÈ Plaça Teatre, 6 VENDRELL

Sastreria de Pau Guasch
ex-tallador de la Casa Cerdanyés
Grans novetats en estams, gabardines, frescos, drils de tota mena i altres genres
Variat assortit en pantalons fantasia
Preus limitats
Baixada, 6. Vendrell

LA SASTRERIA I CAMISERIA
DE
FRANCISCO ESCOFET
s'ha trasiladat
al carrer del Dr. Robert, n.º 18 tenda
on desde ara trobará el públic les mes altes novetats en dits rams i a
PREUS MODERATS
Confecció i tall inmillorables
DR. ROBERT, NÚM. 18.-VENDRELL